

LA FONT DE LA MATA

(Coordenades U.T.M. 560699)

Benjamí Barberá

Després del pont del Mas de la Punta i més avall que la confluència de la Vall Torta amb el riu de Sant Mateu, al marge esquerre d'aquest i tot a frec del terrer, apareixen nombrosos brols d'aigua que recullen basses de més o menys grandària. Aquestes s'utilitzaven i se segueixen utilitzant, encara que menys que abans, per regar parcel·les d'hort de diferent amplària, situades entre el riu i el terrer suara esmentat.

Aquest paisatge d'aigua: bassetes com ara la de Quiquet de Sorolla, sènies com la de Granell, Maso o "Fraisco," entre d'altres, s'estén des de poc abans del Mas de la Mata fins la desembocadura del Barranc de Borrell.

Aquests brols o, de vegades, xumes ben esquifides, transcorren dins d'un terreny format de detritus al·luvials sota els quals hi ha una capa d'argila. Aquesta els impedeix d'aprofundir i els obliga a avançar longitudinalment fins que afloren. El riu, canyars, jonqueres, bassetes, sènies, horts, brols i la fauna que hi habita componen un paratge d'una bellesa captivadora, sobretot abans, quan l'home tenia cura de que tot estigués ben conreat i arranjat.

D'aquest ample ventall de fonts, xumes, fontetes i brols cal destacar la Font de la Mata, la bassa de la qual és tot just darrere de la Caseta de Granell. No sabem quan es va excavar la mina o cava -el començament de la qual està envaït de tofuts folres d'esbarzers- que recull, a la dreta i a l'esquerra, les aportacions d'aigua mitjançant un regueró de teula. L'alça-

ria d'aquesta mina és considerable, pot entrar una persona dempeus. Pel que fa a la llargària, arriba gairebé a l'indret de la carretera. Roman abandonada sense cap mena d'entreteniment, és per això, que la boca està celada per una bardissa vegetal i a l'interior sovintegen petites ensulcides que abans hom netejava periòdicament. Çò és normal, perquè després l'arribada de l'aigua del pou de Cambrils, aquesta no és tan necessària com abans.

Cal dir, tanmateix, que abans d'arribar a la bassa, el flux hídric que anomenen, Font de la Mata, passa per un bassotet, a hores d'ara, també esborrat pels esbarzers. És una font cabalosa; el xorro o doll que des de la bassa se'n va al riu, malgrat la sequera que patim, és ben considerable.

